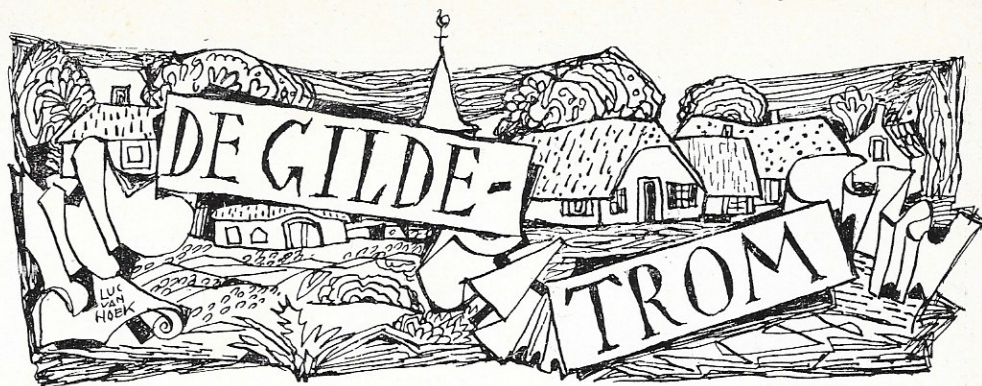

Als het Kindeke komt . . .

Als het kindeke komt . . .

dan wordt het huwelijk bezegeld. Dan heerst er blijdschap. Dan kijken man en vrouw elkaar diep in de ogen, en bereiken elkaanders ziel. Want hoe alledaags de geboorte van een kindje voor de buitenstaanders geworden is om de verbijsterende frequentie van het voorval, voor de daarbij betrokkenen is de geboorte, vooral natuurlijk van het eerste kindje een ontroerende, een tot in de zielsdiepte schokkende gebeurtenis.

En niet alleen is dat zo, omdat het feit na het lange ietwat angstige wachten een voelbare ontspanning meebrengt, veel meer heeft daarbij gelding het overtuigde bewustzijn, dat Gods werkzaamheid zich op bijzondere wijze zo dichtbij heeft voltrokken.

Al zijn we bezig ons te vergapen aan de technische macht van de mens, het wonderbaarste dat er op de wereld geschiedt, is en blijft het ontstaan van een menselijk wezen. En dat geheimzinnige stille proces waar Gods onmiddellijke aanraking bij te pas komt, wekt in de echtelieden wier zin niet is verstompt, een diep religieus gevoel.

Ja, als het kindeke komt.

Als het Kindeke komt. „Het Kindeke” nu geschreven met een hoofdletter.

Dan begint de verlossing van het mensdom. Dit had vele eeuwen lang naar de verlossing verzocht. De uiting daarvan ontmoeten we in het Oude Testament, in de neergeschreven teksten van de profeten als voorlichters van het uitverkoren volk van Israël.

In het Evangelie van Sint Lucas werd nu ongeveer negentien

eeuwen geleden de geboorte van „Het Kindeke” verhaald in een soort van lapidair stijl. Zonder opsmuk en versiersel. Als een gebeurtenis die zich afspeelde onder onaanzienlijke arme mensen. Maar het bleek dat „Het Kindeke” groot was, het meest verheven menselijk wezen. Want dat menselijk wezen was tevens de Allerhoogste God.

Dat werd als een blijde boodschap medegedeeld door Engelen aan eenvoudige herders te Bethlehem, aan de deftige Wijzen uit het Oosten door een levenloze ster. Maar de Moeder wist al negen maanden dat dit gebeuren zou. En zij, die als Maagd had afgezien van het schone moederschap om meer in het Goddelijke te kunnen opgaan, was daardoor juist de verhevenste Moeder geworden, die in het moederschap in het Goddelijke kon opgaan, omdat haar Kind God was. Och wat is deze Moeder ontroerd, als „Het Kindeke” komt. En wij, na zoveel eeuwen voelen ons nog aangegrepen bij de herdenking van de stonde, als „Het Kindeke” komt, want daar ligt het begin van ons heil.

Er ontstaat stilte als „Het Kindeke” komt, geen gerucht en opmerkzaamheid trekkend straatgewoel.

Nog altijd is het Kerstfeest een feest van stilte. De afzonderlijke mens komt zwijgend bij de Kribbe, en hij keert in zichzelf. In zijn zielsdiepte kan hij daar de kracht halen voor zijn standhouden in het rumoer van de jachtende tijd.

Ook de Brabantse schutter, hoezeer ook gehecht aan getrommel en vendelzwaai, en luidruchtige optocht, mars, staat stil voor de Kribbe, en bidt in zijn binnenste, in zijn diepe gelovigheid. als „Het Kindeke” komt.
Hilvarenbeek.

Dr. P. C. DE BROUWER.

Mgr. Dr. de Brouwer zestig jaar priester !

Bij het verschijnen van dit nummer is het 60-jarig Priesterfeest van Mgr. Dr. P. C. de Brouwer weer voorbij, doch iedere Gildebrouder zal het op prijsstellen te weten dat onze grote vriend, de Doctor, zijn Diamanten Priesterfeest heeft gevierd op 18 december.

Monseigneur wenste geen uiterlijk vertoon, en heeft alleen in een bescheiden receptie de Gildeoverheid ontvangen. De Federatievoorzitter Jhr. Mr. R. A. van Rijkevorsel had namens de Kringen hartelijke woorden, en een mooi cadeau, evenals Kringvoorzitter Luyten.

De eenvoudige receptie droeg toch een karakter van warme hartelijkheid, en in gedachten waren de Gilden wel degelijk aanwezig op het feest van hun zo beminde Priester-Gildebrouder.

Dat God moge geven dat wij onze grote Gildevriend nog jarenlang mogen behouden, tot zegen van onze Kring, en onze „Gildetrom”.

RED.

DE PRIJZENREEKS BIJ GILDEFEESTEN

Het feit, dat steevast in elke jaarvergadering van onze kring bij de rondvraag „de prijzen” in bespreking komen, bewijst voldoende, dat deze de volle belangstelling van onze gildebroeders genieten.

Telkenjare worden de wensen en grieven op dit stuk naar voren gebracht en het lijkt ons nuttig om hierop nader in te gaan.

Vooreerst willen wij het dan hebben over de soort der prijzen, waarbij wij de personele schietprijzen (geldprijzen) buiten beschouwing laten.

Naar onze mening behoren alle prijzen te bestaan uit zuiver zilveren schilden of kruisen, die op echtheid gekeurd zijn en als waarborg daarvoor het wettelijk vastgestelde ijkteken dragen.

En waarom nu juist zilveren schilden? Omdat deze vorm specifiek de meest geëigende en meest gebruikelijke is geweest bij alle gilden in hun gehele historie vele eeuwen lang. Waarom zouden de gilden, die er prat op kunnen gaan de meest uiteenlopende tradities zo nauwkeurig mogelijk te handhaven, juist de traditie van het uitreiken van prijzenschilden afbreuk doen? Dit moet voorkomen worden.

Wie „gilden” zegt, denkt aan schilden en wie „schilden” zegt, denkt aan gilden.

Daarom is het dubbel jammer, dat ook op dit punt de moderne tijdgeest dreigt door te dringen in onze gilden en zelfs gilde-overheden er reeds toe heeft gebracht waardeloze sport-medailles als prijzen uit te reiken voor prestaties in onderlinge kampen van edele soort als b.v. het vendelzwaaien, standaardrijden en trommen. Deze prestaties verdienen een waardiger beloning!

Als de redenen voor het besluit tot beschikbaarstelling van dergelijke prullen gelegen zijn in het financiële vlak, laat dan de betrokken gilde-overheid bedenken, dat het altijd nog beter is de afmetingen der prijzenschilden belangrijk te verkleinen en het aantal te verminderen dan rommel uit te reiken als beloning. Dit zal uiteindelijk meer waardering en voldoening schenken zowel bij de gevende als de ontvangende gilden.

De gilden moeten de gewonnen prijzen kunnen zien als een uitbreiding van hun bezit, hun „zilver”, waarbij dergelijke waardeloze dingen ten enenmale niet thuis horen.

Hetzelfde standpunt als bovenomschreven nemen wij ook in ten opzichte van de „koningskruisen”. Waarom ook deze prijs moet bestaan uit waardeloos metaal van respectabele afmeting is ons niet duidelijk. Zou de vervanging daarvan door een klein echt zilveren kruisje niet méér worden gewaardeerd. Wij menen stellig dat elke gilde-koning, die

*Terugblik 1957.
Gildefeest bij Sint Sebastiaan te Hoogeloon.
Een fraai voorbeeld hoe de prijsschilden in de
optocht werden medege dragen.*

het koningskruis op een gildenfeest wint, liever een klein zilveren kruisje in ontvangst neemt dan een groot gekleurd kruis van wie weet welke samenstelling, dat op de feestdag wel voldoende glans bezit, doch nadien zelfs geen plaats waardig gekeurd wordt in de zilverkast.

Ten aanzien van de samenstelling der prijzenreeks voor de verschillende categoriën willen wij het volgende opmerken.

Zeer vele gilde-overheden, die een gildenfeest organiseren, raadplegen voor de samenstelling der prijzenreeks het programma-boekje van een elders gehouden gildenfeest en nemen deze zonder meer (soms zelfs woordelijk) over. Eenvoudiger kan het niet, doch wij vragen ons af of dit wel de juiste methode is voor behandeling van een zo voornaam onderdeel van een gildenfeest.

Voor elk familiefeest zullen gastheer en gastvrouw zich terdege beraden over hetgeen zij de gasten zullen aanbieden. Zo ook dient een gilde-overheid behoorlijk te overwegen, welke en hoeveel prijzen zij haar gasten op haar feest denkt te schenken.

Bij deze overwegingen ten opzichte van de prijzenreeks moet het niet zo zijn, dat de uitgaaf voor de prijzen de sluitpost vormt van

„DE GILDETROM”, periodiek, uitgave van het bestuur van de Kring „Het Kwartier van Oirschot”, aangesloten bij de Federatie van Noord-Brabantse Schuttersgilden. REDACTIE: C. A. B. A. M. Schade en vaste medewerker H. A. J. van Erven, beiden te Moergestel. ADMINISTRATIE: M. A. Adriaansen, Kloosterstraat 9 te Goirle. TYPOGRAFISCHE VERZORGING: Drukkerij-Uitgeverij „De Hoop”, Hoogvenestraat 163 te Tilburg.

de begroting voor het gildenfeest. Dit laatste is maar al te dikwijls het geval.

Teneinde zich andere — dikwijls minder of zelfs niet-noodzakelijke-uitgaven te kunnen veroorloven of (wat nog erger is) teneinde een vermoedelijk batig saldo nog hoger te kunnen opvoeren, worden de prijzen in aantal en kwaliteit verminderd. Dit is uit den boze. Alhoewel wij uit ervaring zeer goed weten, welke grote kosten een gildenfeest vergt, zijn wij toch de mening toegedaan, dat noodzakelijke vermindering van uitgaven op de laatste plaats behoort te worden toegepast op de prijzen.

Waardevolle prijzen zullen het deelnemen aan gildenfeesten bevorderen en deze in stand houden. Een gildenfeest moet niet uitsluitend worden georganiseerd om er financieel beter van te worden.

De spreiding der prijzen achten wij van groot belang. Ook hierin is een middel gelegen om de animo tot deelneming aan een gildenfeest op te wekken. De spreiding dient er op gericht te zijn, dat elk deelnemend gilde met tenminste één prijs huiswaarts kan keren.

Niet van elk gilde kan verwacht worden, dat het altijd in practisch alle categorieën meedingt naar een prijs, wat evenwel niet wegneemt, dat er wel naar moet worden gestreefd. De mogelijkheden en omstandigheden zijn bij het ene gilde nu eenmaal geheel anders dan bij het andere, terwijl datgene, wat een bepaald gilde in een bepaald jaar kan opbrengen door datzelfde gilde misschien in meerdere volgende jaren niet meer kan worden opgebracht. Niet het winnen van een prijs moet primair zijn, maar het meedingen.

Ter jaarvergadering werd de suggestie gedaan om meer prestatieprijzen te geven en daarnaast de prijzen voor oudste vaandel, oudste standaard, oudste perkament, oudste papegaai en oudste koningsschild te laten vervallen, omdat daarmede op wel al te gemakkelijke wijze een prijs kon worden behaald door steeds dezelfde gilden.

Wij kunnen het hiermede niet geheel eens zijn. Immers wij zien deze prijzen als een beloning voor het met zorg bewaren van deze waardevolle stukken en als een stimulans om daarmede in de toekomst door te gaan. Het met de nodige zorg omringen van alle gildestukken is zeer zeker ook een prestatie.

Verder denken wij in dit verband aan de expositie van gilde-attributen bij een gildenfeest, welke juist door deze stukken interessant wordt gemaakt. Wij betwijfelen sterk of deze stukken door de gilden nog zouden worden meegebracht, als daarmede geen prijzen zouden zijn te winnen.

Overigens kunnen wij ons zeer wel verenigen met de gedachte, dat verhoging van het aantal prestatie-prijzen gewenst is. En dat op de eerste plaats voor de categorieën „schoonste geheel in de optocht” en „ordelijkste geheel in de optocht”.

Wij kunnen ten volle onderschrijven, dat niet elk gilde in staat is haar leden in een weelderig uniform te steken, doch moet roeien met de riemen, die het heeft. In een klein, financieel niet sterk, gilde zullen de gildebroeders zich grotere opofferingen moeten getroosten om althans een bescheiden uniformering te kunnen bereiken dan in een ander gilde, waarvan de kas behoorlijk is gevuld of de gilde-

*Terugblik 1957.
Op de receptie na de Bisschopswijding van Mgr. Bekkers.
In het midden Jan van de Mortel, rechts uw redacteur.*

broeders individueel beter gesitueerd zijn. De prestatie van eerstgenoemd gilde is beslist groter dan die van het laatstbedoelde, doch het zal zich meestal de prijs voor het schoonste geheel zien ontgaan. Daarom zouden wij, mede in verband met het steeds groter wordend aantal geuniformeerde gilden, het uitloven van meerdere prijzen voor deze categorie ten zeerste willen aanbevelen. Ook voor de jury's zal dit een verlichting van hun taak betekenen.

Eveneens durven wij ook meerdere prijzen voor de categorie „ordelijkste geheel in de optocht” bepleiten. Als regel wordt hiervoor slechts één prijs beschikbaar gesteld, terwijl zeer vele gilden naar deze prijs dingen en daardoor in grote mate bijdragen aan de schoonheid van de optocht. Het wil ons voorkomen, dat door zo vele gilden (dikwijls met grote moeite) opgebrachte discipline met één schild wel wat karig wordt beloond.

Met voldoening menen wij te mogen vaststellen, dat de ingevoerde prijs voor vaandrags boven 40 jaar allerwege voldoening heeft geschonken. Zou dit ook mogelijk zijn voor standaardrijders en tamboers? Wij van onze kant zouden zulks ten zeerste toejuichen.

Rest ons nog een kort woordje over de prijzen voor jeugdige tamboers.

De deelname in deze categorie beweegt zich de laatste jaren in steeds stijgende lijn. Dit verschijnsel is alleszins verheugend, want uit deze rij van jongeren komen straks gildebroeders. Daarom doen wij vanaf deze plaats een dringend beroep op de gilde-overheden om deze categorie ruim te bedenken met prijzen. Bedenkt, dat wat gij aan de jeugd aan goeds geeft, zij straks dubbel en dwars teruggeeft. De prijzen behoeven niet alle schilden van eerste grootte te zijn. Ook een klein, doch

fraai schildje als b.v. tiende prijs zal stimulerend werken. Wij moeten ons gelukkig prijzen, dat de Brabantse jeugd voor haar ontspanning naar de gildetrom grijpt. Dat kan slechts een belofte inhouden voor de toekomst.
v. E.

De Tilburgse Gilden te gast bij de Wijnhandel J. A. Verbunt

Op maandag 16 september waren de twee Tilburgse Gilden Sint Joris en Sint Dionysius te gast bij de beschermheer van Sint Dionysius, de weledele heer Em. Verbunt. De bijeenkomst werd gehouden in een zijner wijnkelders.

Er werd begonnen met de bezichtiging van de kantoren, de wijnkelders en opslagplaatsen voor de meer dan een half miljoen flessen wijn, de enorme fusten en reservoirs, die ieders bewondering afdwongen.

Het was de bedoeling van de heer Verbunt, zoals hij mededeelde om de twee Gilden nader tot elkander te brengen, en om daartoe te geraken meende hij niet beter te kunnen doen, dan de Gildebroeders zeer gul te onthalen op het kostelijke product „wijn” waarvoor de firma J. A. Verbunt bekend staat.

De sprekers van beide Gilden haalden de historie erbij, zodat de aanwezigen er nog iets van konden opsteken. Onder het genot van volle teugen, was de avond te vlug voorbij, doch wij menen dat deze avond niet tevergeefs is geweest en veel heeft bijgedragen om elkander beter te begrijpen en beloften inhield voor de toekomst.

Na dank betuigd te hebben aan de gulle gastheer, ging ieder zijnsweegs, in de overtuiging te hebben bijgedragen tot het doel waarvoor deze bijeenkomst werd belegd.

M. C. VAN DE VEN.

Terugblik 1957.

Onze Belgische vrienden aan de Gildedans bij Sint Sebastiaan - Hoogeloon.

Voor wie zijn de prijzen?

Herhaaldelijk komt het voor dat er op de Gildefeesten meningsverschil ontstaat over de bestemming van persoonlijk behaalde prijzen (standaardrijden, trommen, patroonheilige, en individueel vendelen). Bij sommige Gilden mogen de individueel behaalde prijzen door de betrokkenen worden behouden, anderen staan daarentegen op het standpunt dat al het behaalde zilver het Gilde toekomt; een derde groep staat de mening voor dat individueel gewonnen schilden door de betrokkenen mogen worden gedragen, met dien verstande dat zij eigendom van het Gilde blijven, en dus bij uitstreden of overlijden dienen te worden teruggegeven.

De Heer Jan van de Mortel tekent het volgende hierbij aan:

Prijzen, behaald met Gilde-attributen als zilver, perkamenten, gildevaan, standaard, oude trom en dergelijke (w.o. patroonheilige, beeldje en/of uitgebeeld als groep, groepsvendelen, gaan in de optocht, schoonste geheel, mooiste combinatie-standaard-ruiter-paard, en standaard) komen aan het Gilde.

Voor persoonlijk behaald prijzen ligt de figuur anders. In het algemeen worden prijzen behaald bij individueel vendelen, standaardrijden, trommen, schieten Kampioens- en Koningskruisen, eigendom van de winnaars. Zij mogen deze prijzen ook zelf dragen. Ik heb wel eens gehoord, dat bij een enkel Gilde de bepaling bestaat dat bij uitstreden uit het Gilde of bij overlijden de persoonlijk behaalde prijzen aan het Gilde vervallen, maar regel is dit zeker niet.

Persoonlijk heb ik b.v. vastgelegd dat bij mijn overlijden door mij zelf behaalde prijzen aan het Gilde zullen worden geschonken. Ik heb dan ook op alle door mij behaalde prijzen mijn naam laten graveren, zodat later geen vergissing mogelijk zal kunnen zijn. Een vaste regel is er niet. Ieder Gilde moet dit zelf regelen, maar een advies is: laat persoonlijk behaalde prijzen behouden omdat men er trots op is en het animeert als de winnaars ze zelf mogen dragen.

Jos. Kosters.
De Hoofdman van Sint Barbara, Oisterwijk.

Geen storm heeft de kracht die stam te ontwortelen

Ja, dat is de mooiste aanhef die wij kunnen bedenken om weer te geven wat de familie Kosters voor het gilde Sint Barbara van Oisterwijk in vroeger tijden gedaan heeft en momenteel nog doet. Niets zal er zijn wat ons gilde zal kunnen krenken als wij het voorbeeld van onze voorvaderen blijven volgen. Jammer, dat wij niet over meer gegevens beschikken, die zouden kunnen bewijzen dat er nog meer voorvaderen uit die stam lid waren van ons gilde. Maar het is wel de bewering van onze ouderlingen, wat wij dan ook gaarne geloven. Zeker is het dat Johannes Kosters, overgrootvader van onze ouderlingen, in het jaar 1754 lid was van ons gilde. Bijzonderheden betreffende zijn functie kunnen wij niet vermelden, daar het schrijven betreffende de leden uit die tijd, schaars is.

Franciscus Kosters, grootvader van onze ouderlingen, werd lid van het gilde in het jaar 1796 en heeft gedurende 40 jaar het moeder-vaandel gepacht.

Op 94-jarige leeftijd werd hij door zijn medebroeders ten grave gedragen en werd opgevolgd door zijn zoon Martinus Kosters, die het moeder-vaandel gedurende 35 jaar pachtte. De dood scheidde hem van ons gilde op 57-jarige leeftijd wat voor de familie Kosters wel een jeugdige leeftijd genoemd mag worden. Aan hem hebben wij de vaste kern van ons gilde te danken, daar hij zijn vijf zonen voor ons gilde wist te veroveren. Met name in de volgorde van hun leeftijd:

Johannes Kosters, toegetreten tot het gilde in het jaar 1884.

Martinus Kosters in het jaar 1891.

Franciscus Kosters in het jaar 1892.

Terugblik 1957.
Koningschieten bij Sint Dionysius. V.l.n.r. de
Hoofdman C. van Huygevoort, de Koning M. van
Nieuwsburg, de Vendelier A-klasse Scheffers.

De vaandrig brengt in tegenwoordigheid van de overheid van het Gilde Sint Barbara de vendelgroet aan Gildebroeder H. de Kort † op het Kerkhof van de parochie Sint Petrus Banden te Oisterwijk.

Adrianus Kosters in het jaar 1893.
Albertus Kosters in het jaar 1897.

Zij allen hebben verschillende functies bekleed. Johannes Kosters, koning in 1895. Franciscus, 42 jaar, secretaris en Albertus is gedurende 6 jaar koning geweest. Johannes Kosters is 63 jaar lid geweest van ons gilde en begrijpende de wil van hun vader, werden twee zonen van hem lid, te weten Josephus Kosters, de tegenwoordige hoofdman en Albertus Kosters, de secretaris van ons gilde. Albertus Kosters wist drie zonen te bewegen om gildebroeder te worden n.l. Johannes Kosters, Wilhelmus Kosters en Adrianus Kosters.

Momenteel telt ons gilde acht leden uit de familie Kosters, te weten: Franciscus, Adrianus en Albertus, onze ouderlingen, die wij allen op verschillende gildefeesten wel eens ontmoet hebben, Josephus Kosters als hoofdman en Albertus Kosters als secretaris, Johannes, Wilhelmus en Adrianus Kosters als leden.

Aan hun gezamenlijke standvastigheid jegens ons gilde hebben wij te danken dat ons gilde steeds paraat is, ondanks de moeilijkheden die ons ten deel vielen, toen in 't jaar 1950 de vroegere hoofdman, vaandrig en vendeliers en zeven gildebroeders ons gilde verlieten. Binnen drie maanden waren wij weer in alle gelederen de oude. Kort daarop overkwam ons weer een andere moeilijkheid n.l. in het jaar 1953 brandde ons gildehuis uit, waardoor al onze bezittingen, die daar waren, totaal verloren gingen. Maar ook toen stonden zij op de bres om die moeilijkheid te overwinnen en met succes. Ons gilde verscheen geheel voorzien

van nieuwe kleren nog mooier dan voorheen en terecht zijn wij trots om broeder te zijn van het gilde Sint Barbara uit Oisterwijk.

Moge alle gildebroeders, die de levensgeschiedenis van de familie Kosters lezen, hierin een aansporing kunnen vinden om getrouw te zijn aan de gilden van het gewest Brabant.

J. KOSTERS,
Hoofdman.

In Memoriam Drik de Kort

Op 23 november werd gildebroeder H. de Kort, voor eenieder bekend als „Drik“, op 82-jarige leeftijd ten grave gedragen, door het gilde Sint Barbara te Oisterwijk, waarvan hij sedert 1923 deel uitmaakte. Drik was een bezaaid, kalm en vriendelijk mens, een overtuigd gildebroeder en door jong en oud geacht.

Gedurende de jaren 1945-1947 was hij deken van zijn gilde, zijn zoon Harry werd vendelier en zijn schoonzoon Toon Peeters tot twee maal toe koning. In het Gildehuis Klein-Speyck was hij tot op hoge ouderdom het middelpunt van het gildeleven, en geen bijeenkomst sloeg hij over, trekkend aan het welbekende pijpje! Zijn gildebroeders zullen deze echte gildefiguur node missen.

In paradisum deducant te angeli.

RED.

JAARVERGADERING KRING OIRSCHOT

1. Op 9 november vond in Concordia te Hilvarenbeek de jaarvergadering plaats van de Kring „Het Kwartier van Oirschot”. Om 4.40 uur opent *voorzitter Luiten* de vergadering met een hartelijk welkom aan de vertegenwoordigers van de aangesloten Gilden, welke de grote zaal tot in alle hoeken vullen. Op de eerste plaats dankt hij van harte de Gilden Sint Sebastiaan en Sint Joris, welke op zulk een voorbeeldige wijze de Kringdag 1957 hebben georganiseerd, dat iedereen er verwonderd van stond. De *voorzitter* meent de tolk te zijn van alle Gildebreeders wanneer hij de organisatoren hiervoor hartelijk dank zegt (daverend applaus). Ook aan het adres van de *overheid* van het *Gilde Sint Sebastiaan te Hoogeloon*, welke ter ere van het 350-jarig bestaan een uitstekend geslaagd vrij Gildefeest organiseerde, spreekt de *voorzitter* woorden van waardering en oprechte dank voor hetgeen deze Gildemannen in het belang van het Gildewezen hebben gepresteerd.

Vervolgens vraagt de *voorzitter* aan de vergadering om vooral zakelijk te blijven, ieder krijgt zijn beurt, en hij verzoekt de Gildebreeders ook op hun plaatsen te blijven zitten (hetgeen in vorige jaren lang niet altijd het geval was).

2. *Secretaris van Loon* leest de notulen voor van de jaarvergadering te Best in 1956. De *voorzitter* deelt mede dat de *secretaris* ons gaat verlaten, en dat het *bestuurslid van Gils* deze taak voorlopig zal waarnemen. De *heer van Loon* heeft zich echter bereid verklaard penningmeester te blijven. De vergadering gaat hiermede accoord. Dan dankt de *voorzitter* de *heer van Loon* voor de notulen (applaus). Er komen nog enige opmerkingen naar voren

die feitelijk bij de rondvraag thuis behoren. *Hoofdman Vermelis* (Sint Joris, Tilburg) meent dat op de Kringdag het schild voor de oudste Gildebreeders ten onrechte is toegekend aan de *heer A. Kusters* te Oisterwijk. *Hoofdman Kusters* (Sint Barbara, Oisterwijk) zet dit onmiddellijk recht, en deelt mede dat het hier betreft de ouderling *Fr. Kusters*, oud 86 jaar, 25 jaar *secretaris*, en het volgende jaar 65 jaren bij de Schuts.

De *heer van de Ven* (Sint Dionysius, Tilburg) deelt mede dat in 1958 in Tilburg een grote tentoonstelling gehouden zal worden, en het aanbevelenswaard zou zijn indien het Gilde Sint Joris tegelijk een landjuweel zou kunnen organiseren. De *voorzitter* antwoordt, dit is een Federatie-aangelegenheid, welke hij zal behandelen in de Federatie-vergadering op 30 november a.s. Hij vreest echter dat er van het landjuweel te Tilburg niet veel zal komen omdat er nog twee Kringen voorgaan.

3. *Kasverslag*. De *heer van Loon* deelt mede dat er momenteel f109,— in kas is en nog f100,— op de Boerenleenbank. Dit grote bedrag wil de *heer van Nieuwburg* (Sint Dionysius) in heigronde omzetten. De *heer van Loon*: „Dan moet ge vlug zijn!”

Vervolgens wordt de kas gecontroleerd door de *heer van Roermund*, Hoofdman van het Gilde Sint Joris te Hilvarenbeek. De kas wordt volkomen in orde bevonden, de *voorzitter* dankt en applaus van de vergadering.

4. *Bestuursverkiezing*. Aftredend zijn de heren J. van Loon en W. Kolsters, beiden zijn herkiesbaar. Nieuwe kandidaten dienden schriftelijk te worden opgegeven vóór 7 november, hetgeen niet is geschied. Bij acclamatie en met applaus worden beide heren herkozen.

kerkelijke kunst

J. a. VERBUNT

edelsmeedwerk

paramenten

vlaggen

vaandels

langestraat 27

telefoon 21950-51

TILBURG

Sint Barbara met haar bruidjes. Zij draagt de toren van haar gevangenis sinds eeuwen.

5. *Vaststellen Kringdag 1958.* Deze zal plaatsvinden bij het Gilde Sint Barbara te Oisterwijk in principe op 11 mei. Daar echter tegelijkertijd het 50-jarig bestaan van de V.V.O. aldaar zal worden gevierd, en diverse zaken nog onderling moeten worden geregeld, kan het zijn dat de Kringdag zal plaatsvinden op 15 mei (Hemelvaartsdag). In het Kerstnummer van de Gildetrom zal dit definitief worden bekend gemaakt.

PAUZE.

Tijdens de pauze werd gelegenheid gegeven de *contributie* aan de Kring te betalen, alsmede de abonnementsgelden van de Gildetrom waarvan no. 9 door de heer *Adriaansen* tegelijk wordt gedistribueerd.

De *voorzitter* bedankt namens de penningmeester de aanwezigen voor de trouwe betaling alsmede de heer *Adriaansen* voor zijn goede zorgen met betrekking tot het Gildeblad.

Van de 31 bij de Kring aangesloten Gilden waren er 30 vertegenwoordigd, terwijl het ontbrekende Gilde Sint Joris Diessen mede vertegenwoordigd werd door het bestuurslid de heer *W. P. van Gils*.

Vervolgens verzoekt hij de vergadering op te staan, teneinde gezamenlijk te bidden voor de Zielerust van de in het afgelopen jaar overleden Gildebroeders.

6. Loten voor de drie volgende jaren tussen de Gilden die nog geen Kringdag hebben gehad. De volgende Kringdagen zijn tot nu toe gehouden:

- 1936: Sint Dionysius, Tilburg.
- 1937: Sint Joris, Hooge Mierde.
- 1938: Onze Lieve Vrouw Broederschap, Oirschot.
- 1939: Sint Joris, Hoogeloon.
- 1940: Sint Joris, Moergestel.
- 1941: Sint Lambertus, Vessem.
- 1946: Sint Catharina, Moergestel.
- 1947: Overgeslagen.
- 1948: Sint Sebastiaan, Lage Mierde.
- 1949: Sint Joris (overgegaan naar Kring Maasland).
- 1950: Sint Joris, Middelbeers.
- 1951: Sint Sebastiaan, Moergestel.
- 1952: Sint Joris, Oostelbeers.
- 1953: Sint Mauritius, Goirle.
- 1954: Sint Joris, Diessen.
- 1955: Sint Willibrordus, Wintelre.
- 1956: Sint Odulphus, Best.
- 1957: Sint Joris en Sint Sebastiaan, Hilvarenbeek.

De heer *van Roermund* wijst erop dat indertijd besloten is de Kringdagen kerkdorpsgewijs te houden. De heer *van Loon*: alle kerkdorpen zijn nu aan de beurt geweest behalve Hulsel. Nu komen de Gilden aan de beurt die nog niets gehad hebben. De heer *van de Sande* (Best) is accoord, mits bij loting geen Kringdagen op rij komen, hetgeen mogelijk zou zijn in het geval Hilvarenbeek. De heer *van Roermund* (Sint Joris, Hilvarenbeek), verklaart zich bereid deze keer niet mede te loten (Sint Sebastiaan, Hilvarenbeek had feitelijk de Kringdag). De *voorzitter* dankt de heer *van Roermund* voor zijn sportieve houding.

De heer *Vermelis* (Sint Joris, Tilburg), stelt voor de dorpen, die de laatste vijf jaren een beurt gehad hebben, niet te laten meeloten, anders komen de anderen niet aan bod.

De heer *Schade* wil er zes jaar van maken, doch de *voorzitter* blijft bij drie jaar, waarmee de vergadering accoord gaat.

De *voorzitter* leest thans de Gilden voor die geen beurt gehad hebben, en vraagt wie er mede wil loten. De heer *Vermelis* beweert dat op de Kringvergadering 1952 te Middelbeers beloofd is dat Sint Joris de eerstvolgende keer aan bod zou zijn. De notulen worden hierop nageslagen waaruit blijkt dat dit geweest is op de Kringvergadering te Moergestel in 1951. Bij de loting was Sint Joris, Tilburg, inderdaad aangewezen, doch er bleek met de stemming geknoeid te zijn, daar er meer stemmen werden uitgebracht dan Gilden aanwezig waren. De toenmalige voorzitter *Piet Schilders* gelastte een nieuwe loting, en toen kwam Sint Mauritius, Goirle, uit de bus. Er ontspon zich nu een heftige discussie over de al of niet vermeende rechten van Sint Joris, Tilburg. De

Standaardrijder van Gilde Sint Barbara, Oisterwijk.

Het handbooggezelschap van de Gilde Sint Sebastiaan en Sint Barbara te Moergestel (1957), zoals dit voorkomt op een Engelse Kalender voor folklore (in kleuren) voor het nieuwe jaar 1958. Deze kalender waarop verschillende vooraanstaande Gilden uit ons Gewest voorkomen, werd samengesteld onder leiding van de overheid van het Gilde Sint Cathrien te Helmond.

voorzitter maakte er een eind aan door te zeggen dat dit te lang geleden is, en dat daar in 1954 ook gelegenheid voor geweest is om deze kwestie te bezien.

Thans wordt overgegaan tot de loting waaraan elf Gilden deelnemen, te weten: Sint Sebastiaan, Diessen; Sint Ambrosius, Hooge Mierde; Sint Sebastiaan, Hoogeloon; Sint Ambrosius, Lage Mierde; Sint Joris, Oirschot; Sint Sebastiaan, Oirschot; Sint Sebastiaan, Westelbeers; Sint Barbara, Oirschot; Heilig Sacramentsgilde, Hulsel; Sint Barbara en Sint Catharina, Haaren en Sint Sebastiaan, Goirle. Sint Joris, Goirle, heeft geen interesse en Sint Joris, Tilburg, wil niet meedoen uit protest.

De loting brengt de volgende uitslag:

Kringdag 1959 Sint Joris, Oirschot.

Kringdag 1960 Sint Barbara en Sint Catharina, Haaren.

Kringdag 1961 Sint Sebastiaan, Westelbeers.

7. Mededelingen door de voorzitter.

Deze deelt mede dat in overleg met de adviseur vendelen op Gildefeesten, zo veel mogelijk juryleden uit eigen Kring dienen te worden aangewezen in overleg met genoemde adviseur.

De heer Rijnen. Het vrij Gildefeest te Hoogeloon heeft bewezen dat de meerderheid van een jury buiten de Kring eenzijdig werkt, en er vaak een geheel andere beoordeling op nahoudt. Ook is het gebeurd, dat aangezochte juryleden buiten de Kring plaatsvervangers zonden, waarmee helemaal niet te praten

viel. Begrijpelijkerwijs gaf dit moeilijkheden met de vendeliërs, en moet hun ambitie hier zeer zeker onder lijden.

De heer Smits (Keizer Sint Sebastiaan, Oirschot) onderschrijft dit volkomen, en is de heer Rijnen dankbaar voor zijn suggestie.

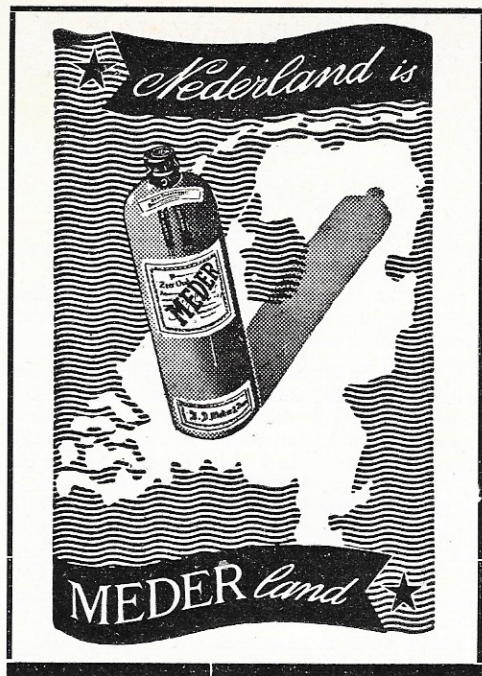
Op het Gildefeest te Hoogeloon gingen praktisch alle prijzen naar Kempenland, omdat de jury daar ook vandaan kwam.

De heer Rijnen vraagt thans aan de vergadering om opgave van geschikte juryleden uit eigen Kring. Hij wil nooit geen eenzijdige jury meer.

De heer van Lieshout vraagt om aanstelling van een Kringadviseur voor Kruisboog op doel.

De voorzitter snijdt thans de kwestie aan van de Kringvaan, en tevens wie deze bij voorkomende gelegenheden zal dragen. Het blijkt dat de Kringvaan, hoewel schoon van ontwerp, van niet te beste stof is vervaardigd, waardoor veel slijtage en vermoedelijk ook motgaten.

De heer J. K. Verbunt (Koning Sint Barbara, Oisterwijk), vraagt of er genoeg geld in kas is om het vaan te restaureren. De voorzitter: restaureren is niet meer mogelijk. De heer Smits stelt voor het Anjerfonds hierover te benaderen. Zijns inziens komt een Kring met ruim dertig aangesloten Gilden hier zeer zeker voor in aanmerking. Aldus wordt besloten. Thans volgt enige discussie over het dragen

van genoemde vaan. Uit de vergadering wordt geroepen „verpachten”.

De heer v. d. Poel (Sint Dionysius), betaalt f 13,50 voor zijn vaan. De heer van Lieshout f 50,—. De heer Verouden (Koning Sint Joris, Oirschot), stelt voor in de toekomst de Kringdage van te doen dragen door het Gilde wat de Kringdag of het vrij Gildefeest organiseert. Aldus wordt besloten. De voorzitter zal de vaan onder zijn persoonlijke berusting nemen, en bij voorkomende gelegenheden medebrengen.

De voorzitter stelt voor om de adviseurs van de Kring (vendelen, trommen, standaardrijden,bogen, geweren) op Gildefeesten te voorzien van een speciale wijnrode armband met goudopdruk, opdat belanghebbenden in voorkomende gevallen hem spoedig kunnen vinden. De vergadering gaat hiermede accoord.

De voorzitter deelt mede dat Mgr. Dr. P. C. de Brouwer op 18 december zijn 60-jarig Priesterfeest hoopt te herdenken. Monseigneur heeft de wens te kennen gegeven om dit feest zo onopgemerkt mogelijk te laten voorbij gaan. De voorzitter zal in de Federatievergadering op 30 november a.s., te Eindhoven bespreken wat er moet worden gedaan.

Vervolgens komt er nog een punt aan de orde met betrekking tot de Kringdag Hilvarenbeek, waar de jury voor de schoonste Patroonheilige een fout gemaakt heeft door deze te willen distilleren uit het aanwezige Gilde-zilver, terwijl de echte Patroonheiligen levend of uitgebeeld, volledig over het hoofd gezien werden. Daar het thans onmogelijk is om deze uitslag te herzien, wordt besloten te loten onder de vijf belanghebbende Gilden: Sint Barbara, Oisterwijk; Sint Dionysius, Tilburg; Sint Sebastiaan, Goirle; Sint Sebastiaan en Sint Barbara, Moergestel en Sint Joris Tilburg.

Bij trekking blijkt het gelukkige Gilde Sint Sebastiaan en Sint Barbara, Moergestel te zijn, welke dus het zilveren schild mogen meenemen.

8. Rondvraag.

De heer van Roermund is uiterst gevoelig voor de waarderende woorden aan het adres van de Hilvarenbeekse Gilden, die de Kringdag 1957 hebben georganiseerd. Hij wenst echter ook anderen in deze eer te betrekken, n.l. het Kringbestuur, de Kerkelijke en Wereldlijke Overheid, en in het bijzonder de Gildebreeders zelf, die door hun voortreffelijke discipline, en grote medewerking zeer veel hebben bijgedragen tot het slagen van deze Kringdag (applaus).

De heer Kruysen (Sint Sebastiaan, Goirle), heeft bezwaren tegen de puntentelling bij het schieten met de handboog op de Kringdag. De heer Adams geeft een toelichting hoe het eigenlijk moet, doch de heer Kruysen beweert stellig dat hier niet de hand aan gehouden is. Daar lang niet ieder met deze telling op de hoogte is, belooft de heer Adams in het Kerstnummer van de Gildetrom een duidelijke uiteenzetting te geven.

De heer van Lieshout vraagt hoe het gesteld is met de Kruisboog op doel.

De voorzitter: het Kringbestuur zal trachten een adviseur hiervoor aan te trekken.

De heer van de Loo (Sint Barbara, Oirschot), klaagt dat het publiek veel overlast veroorzaakt bij het schieten. De mensen en vooral ook kinderen hebben geen notie van het gevaar van vallende pijlen. Hij stelt voor om bij de bomen op een afstand van 20 m een afrastering voor te schrijven, waar binnen niemand komt die er niets te maken heeft.

De voorzitter betuigt zijn instemming met dit voorstel.

De heer van de Loo vindt dat te veel zilver wordt geschonken aan vaststaande feiten, zoals oude papegaai, welke op iedere Kringdag de oudste papegaai zal blijven. Voor een Landjuweel is het iets anders, maar op de Kringdagen dienen meer prijzen te gaan naar persoonlijke prestaties: optocht, vendeliers, tamboers, schutters. Voor de laatste categorie in het bijzonder hogere en meer geldprijzen, om de animo aan te moedigen.

De voorzitter belooft dit in de eerstvolgende Kringvergadering te zullen bespreken.

De heer van Huygevoort (Hoofdman Sint Dionysius), vraagt of het bestaansrecht van een Gilde afhankelijk is van de oprichtingsdatum. Is de grens het jaar 1500-1600-1700? Sint Dionysius stamt uit 1665, en men had spr. verzekerd dat zijn Gilde veel te jong was om zich „Gilde” te mogen noemen.

De voorzitter weet het zijne er niet van doch verzekerde de heer v. Huygevoort dat hij zich geen zorgen behoeft te maken. Het Gilde Sint Dionysius wordt volledig voor volwaardig aangezien.

De heer v. Huygevoort vraagt voorts over het medenemen van drumbands op Gildefeesten. De heer Schade verwijst naar een desbetreffend artikel in het octobernummer van de Gildetrom.

Vervolgens vraagt de heer v. Huygevoort wat het verschil is tussen een Federatiedag en een Landjuweel, en bovendien of Sint Joris, Tilburg, in 1958 een Federatiedag mag hebben. Verder vraagt hij de definitie van een Gilde, en of ook thans nog Gilden mogen worden opgericht. Daar dit belangrijke punten zijn, zegt de heer Schade toe in het Kerstnummer van de Gildetrom hierop te zullen terugkomen.

De heer van Erve: Onlangs is nog in Canada een Gilde Sint Franciscus Xaverius opgericht waarmede Jhr. Mr. R. A. van Rijkevorsel op de hoogte was.

De voorzitter: Dit Gilde is overgenomen uit Hooge Mierde door emigranten aldaar.

De heer Segers wil de naam „Gilde” als zodanig beschermd zien, zodat er buiten onze oude Schuttersgilden geen verenigingen zich zo zullen mogen noemen (St. Genovevagilde, diverse Jongensgilden, alles van de laatste tijd).

De voorzitter antwoordt hierop dat dit geen eenvoudige opgave is, doch dat hij dit in de vergadering van de Federatie naar voren zal brengen.

De heer van Lieshout denkt dat de Ambachtsgilden en de Schuttersgilden iets met elkaar te maken hebben gehad. Dit is niet juist, daar de Ambachtsgilden verenigingen waren van lieden die hetzelfde vak beoefenden. De Schuttersgilden daarentegen sloten zich aan een, ter bescherming van altaar en haard. Men kan hen dus zien als zuivere burgerwachten in de oude tijd, toen het woord Gilde werd gebruikt voor een vereniging of gezelschap.

De heer van Nieuwburg (Sint Dionysius), vraagt of er niet iets moet worden bijgedragen voor het feest van Monseigneur de Brouwer. Over het bedrag per Gilde ontspint zich een discussie, waarbij Sint Dionysius zich het royaalste toont.

De heer van Roermund zegt dat de Gilden van Hilvarenbeek, Dr. de Brouwer beter kennen dan wie ook. Op materieel gebied heeft hij geen grote wensen, doch een boekwerk namens de Kring zal hem zeker genoeg doen. Vervolgens wordt de Kringvaan op de bestuurstafel gelegd, en offeren de Gilden voor bovengenoemd geschenk.

De heer van Aarle (Sint Catharina, Moerges-
tel), had vroeger de eerste prijs voor de oudste vaan, doch deze heeft veel geleden. Moet deze aan een stok worden medegevoerd, of mag hij

ook los tentoongesteld worden bij de Gildeschatten.

De voorzitter antwoordt hierop dat een vaan gedragen moet kunnen worden, en een stok dus noodzakelijk is.

De heer Verouden kan er niet bij dat het oudste perkament op de ene Kringdag wel, en op de andere Kringdag geen prijs heeft.

De heer Schade: Veelal zijn de jury's voor dergelijke attributen samengesteld uit autoriteiten ter plaatse, welke niet altijd goed op de hoogte zijn. Ons nieuwe bestuurslid, de heer Beex, zal zich speciaal met deze aangelegenheden gaan bemoeien.

De heer van Nunen vindt de optocht op een Gildefeest, welke soms 3 km lang is, zo belangrijk dat meer aandacht aan de prijzen zal moeten worden besteed. Iedereen doet zijn uiterste best om goed voor de dag te komen, en zo is er b.v. voor het ordelijkste geheel in de optocht voor dertig Gilden maar een prijs. Volgens spr. moet dit tenminste drie stuks zijn, zowel voor het schoonste geheel, als voor het ordelijkste geheel. Dit stimuleert de Gilden om zo goed mogelijk voor de dag te komen. In Hoogeloon waren er slechts twee schilden voor deze groepen, en liefst f 100,— voor de Belgische dansmaatschappijen. Dit vindt spr. geen verhouding. Ook hij voelt op een Kringdag niets voor oudste Koningsschild etc., en vraagt het bestuur hieraan serieus aandacht te willen schenken (applaus).

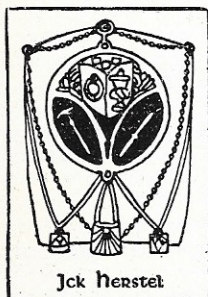
9. De voorzitter zegt dit toe, en dankt de vergadering voor de prettige verstandhouding, en openhartige discussies. Het hindert hem alleen dat het met Sint Joris, Tilburg, niet naar genoeg is verlopen. Hij hoopt dat men over het hart zal willen strijken, teneinde de goede sfeer in de Kring geen nadeel te berokkenen. Van zijn kant hoopt de voorzitter alles zo goed mogelijk te laten lopen, doch het kan wel eens gebeuren dat niet iedereen zijn zin krijgt.

De opbrengst van de collecte voor Mgr. de Brouwer blijkt f 29,— te zijn (applaus).

De heer van Nunen (O.L.V. Broederschap, Oirschot), hoopt in 1963 een Landjuweel te mogen hebben in verband met het 500-jarig bestaan van zijn Gilde.

De voorzitter wenst allen een behouden thuiskomst, en sluit de vergadering met de Christelijke groet.

RED.

Restauratie van Gildeschatten

Levering van Koningsschilden, medailles etc.

Erkend Goud- en

Zilverreparatie-inrichting

JOS. HEEREN

Ringbaan Oost 62 – Telefoon 22437 – TILBURG

Schietreglement voor de Kring Oirschot

Hand-, Kruis-, en Voetboog op wip.

1. Men mag een schot noteren alleen dan als de vogel moet worden opgetrokken.

Personeel.

1. Drie achtereenvolgende treffers is een serie.
2. Schiet men mis en de serie is nog niet af, dan zal men tegen de Commissaris zeggen voordat men schiet: nieuwe serie.
3. Om aan de kamp mede te dingen moet men 5 volle series hebben, dus 5 x 3 achtereenvolgende treffers.
4. Als er te veel schutters zijn, mag ieder schutter op zijn beurt een kaart achtereenvolgend afschieten.
2 personeel bomen.

Korps Viertallen.

1. Korpsboom aparte boom alleen voor Korps.
2. Tijdig de viertallen opgeven, en ieder viertalschutter 3 keer achter elkaar schieten.
3. Bij gelijke treffers kampen.

Hand-, Voet- en Kruisboog op doel.

Personeel.

1. Een serie is drie opeenvolgende schoten, welke bijeen worden geteld voor prijswinning.
2. Een schot kan alleen voorop worden geplaatst na drie pijlen of als men van te voren de Commissaris zegt: nieuwe serie.
3. Bij gelijk aantal punten beslist het laatste of voorlaatste schot.

Korps Viertallen.

1. Elk viertal schiet 3 pijlen per schutter, welke worden samengeteld voor de prijzen.
2. Bij gelijk aantal punten, beslist het laatste blazoen.
3. Nadere geschillen worden door het bestuur beslist.

Voor h.h. organisatoren van Gildefeesten: Handboog en Kruisboog op doel: minstens 3 banen.

A. ADAMS.

Voorbeeld van een goed tamboer.

Schutterskoning van 13 jaar

(Van onze correspondent).

Goes, 9-11-'57.

De jongste schutterskoning van Nederland woont in het Bevelandse dorp Ovezande. Daar heeft de 13-jarige Johan Priem tijdens de jaarlijkse koningsschieting op de liggende wip van zijn club „Zeelandia” uit een veld van gerecnommeerde deelnemers, de hoofdvogel geschoten. Dit leverde de jeugdige Zeeuwse schutter, die met het gemak van een volwassen man zijn zware stalen boog spant, de koningstitel op.

Johan Priem stamt uit een familie, waarvan de mannelijke leden zich steeds vaardig met de boog hebben betoond. De knaap meldde zich vorig jaar aan als lid van „Zeelandia” en de eerste maal, dat hij naar de kampioentitel meedong, behaalde hij reeds de op een na hoogste schutterseer: de koningstitel. Wanneer hij erin slaagt deze titel twee jaar te prolongeren, verwerft hij het predicaat „keizer”, een in schutterskringen zeer zeldzame en begeerde onderscheiding.

GULF-motoroliën en doorsmeervetten

volgens officiële
smerschema's

VOOR ALLE MERKEN TRACTOREN EN LANDBOUWMACHINES

N.V. Oliehandel v.h. Van Vollenhoven & Smulders

NIEUWLANDSTRAAT 41 — TELEFOON K 4250 — 23620 — TILBURG

Vragen uit de Kringvergadering

In de Jaarvergadering van de Kring te Hilvarenbeek kwamen verschillende vragen naar voren, op welker antwoord de meningen nogal uiteen liepen. De redactie van de Gildetrom heeft gemeend deze te moeten voorleggen aan de heer Jan van de Mortel, ondervoorzitter van de Federatie van Brabantse Schuttersgilden. De opvatting van de heer van de Mortel moge hieronder volgen.

Vraag 1.

Een Federatiedag is een Gildendag door de Federatie na daartoe gedaan verzoek aan een Gilde ter organisatie toe te wijzen, en waaraan uitsluitend Gilden aangesloten bij de Federatie kunnen deelnemen. Alle Gilden strijden dan om dezelfde prijzen — dit in tegenstelling met een Kringdag.

Een Kringdag wordt door het Kringbestuur op aanvraag toegewezen: te organiseren voor de Gilden, behorende tot de betreffende Kring. Wil men Gilden van buiten de Kring tot de Kringdag toelaten, dan moeten voor deze Gilden afzonderlijke prijzen worden aangeschaft. Deze prijzen moeten afzonderlijk in het programma worden vermeld.

De naam Landjuweel is in 1949 bij de Federatie weer in ere hersteld. Het is de aloude benaming voor de grote schietspelen van de Sint Joris en/of het Sint Sebastiaansgilde. Het gebruik van deze naam zal door de Federatie dan slechts worden toegestaan wanneer een Gildendag groots van opzet en met een bijzonder karakter wordt voorbereid.

Voorwaarden is dat alle Gilden tot de Federatie behorende worden uitgenodigd — evenwel mogen andere Gilden en Schutterijen in binnen- en buitenland eveneens worden uitgenodigd, b.v. Gilden uit Gelderland en Limburg. Op en gebruik van deze naam wil de Federatie zuinig zijn.

Vraag 2.

Er bestaat geen datum sedert wanneer een Gilde zich Gilde mag noemen.

Ik ken Gilden dewelke nog slechts 125 jaar

bestaan, en in mijn oog volledige en goede Gilden zijn. Voor mij is het bewijs dat het goede Gilden zijn omdat zij op de dag van vandaag de Gildengedachte en de Gildengebruiken geheel en met overtuiging beleven.

Voor mij is op dit punt geen discussie. Wie zal mij bewijzen dat deze Gilden b.v. 125 jaar geleden niet zijn opgericht door Gildebroeders afkomstig van een reeds onder en te niet gegaan Gilde, en die de Gildengedachten niet konden en wilden loslaten, om daarna een nieuw Gilde met eigen gekozen patroonsheilige te stichten. Ik heb voor een jong Gilde evenveel respect als voor een stokoud. Voor mij zijn het allemaal Gildebroeders.

Vraag 3.

Gaat over het schietreglement in onze Kring, voor hand-, kruis-, en voetboog op wip.

Hierover kunt u elders in het nummer bijzonderheden lezen van de hand van de heer A. Adams, te Hooge Mierde.

Nieuws uit de Kring

Kringdag 1958.

De Hoofdman van het Gilde Sint Barbara, Oisterwijk, bericht ons dat de Kringdag voor het jaar 1958, welke bij genoemd Gilde zal worden gehouden, zal plaatsvinden op zondag 11 mei.

Verbroederingsfeest tussen een Belgisch en Brabants Gilde.

Wegens plaatsgebrek is het helaas niet mogelijk een verslag van het verbroederingsfeest tussen Gilde St. Joris te Rijckevorsel (België) en Gilde St. Sebastiaan en Barbara te Moergestel in dit nummer te plaatsen.

Rectificatie.

In het verslag van het Gildefeest te Hogeloon is een storende fout geslopen. De opmars van koningen, hoofdleder enz., welke volgens geheel nieuwe wijze werd uitgevoerd, geschiedde onder leiding van Math. van der Voort, secretaris van de kring Kempenland.

Ongetwijfeld was het geheel zeer origineel en een groot succes, doch moet niet te lang duren. — Red.

J. Merkelbach

WAPENHANDEL

Alle reparaties. Een nieuwe zware achtkante loop cal. 9.5, 75 cm. lang, op Uw buks, geblauwd en ingeschoten van f125.- tot f150.-.

Dorpsstraat A 173,
Lieshout, tel. K 4992-292

Mauser 98 Schutterij-geweren (cal. 9.5. voor Engelse hulzen) met nieuwe Böhler Chroom-Vanadium loop. Reeds vanaf f 135.—. Met versneller en diopter f 185.—. Alle onderdelen en hulzen blijvend leverbaar tegen lage prijs.

Verder de bekende merken cal. 22 flobertbussen als: Walther, B.S.A., J.G.A. e.a. Diverse artikelen zoals hulzen, slaghoedjes, kruit, kogels, poetsbenodigdheden diopters, vizieren, korrels, versnellers, kolf schoenen in gietstaal en lichtmetaal.

Kringadviseur Geweer.

Op de vergadering van het Kringbestuur op 1 december j.l., werd benoemd tot Kringadviseur voor het geweer: de heer C. van Berkel te Hoogeloon, Hoef no. 1.

Het Kringbestuur heet de heer van Berkel hartelijk welkom in haar midden, en hoopt oprecht dat in de toekomst een vruchtbare samenwerking zal mogen ontstaan, ten voordele van de geweschutters in onze Kring.

Eenieder die op dit gebied iets te vragen heeft, kan zich rechtstreeks tot genoemde heer van Berkel wenden.

H. Sacraments-gilde, Hulsel.

In verband met de ziekte van Koning G. Roest werd op de teerdag besloten het koningschieten uit te stellen totdat deze hersteld zou zijn om hem gelegenheid te geven zijn koningstitel te verdedigen. (Een bewijs van ware „broederschap“! Red.)

Alle gildebroeders verschenen in hun nieuwe uniform onder de boom, waar de volgorde van schieten door loting werd bepaald. Ondanks alle welgemikte schoten van zijn mede-gildebroeders lukte het H. Hermans de vogel neer te halen, waarmede deze koning werd. Na felicitatie door Hoofdman Th. Michelbrink en alle gildebroeders kwam de drumband van het gilde de nieuwe koning een serenade brengen en begeleidde hem in optocht door het dorp.

Vanzelfsprekend werd het gildehuis „aangedaan“, waar de koning zich een waardig gastheer toonde.

Onderlinge schietwedstrijd Sint Joris en Sint Mauritius te Goirle.

De Gildebroeders van bovengenoemd Gilde hielden een prijsverschietsing. De eerste wedstrijd werd geschoten met geweer op de bomen van Sint Mauritius. Hierbij bleek dat er bij

de Kruisboogschutters van Sint Joris ook goede geweschutters waren.

De tweede wedstrijd had plaats met de kruisboog op de doelen van Sint Joris. Ook bij de Geweschutters van Sint Mauritius waren goede schutters met dit wapen.

Na afloop had de prijsuitreiking plaats. Na nog wat over deze verschietsing na gepraat, en een heerlijk glaasje gedronken te hebben, keerden allen tevreden over deze wedstrijden, met een mooi prijsje huiswaarts.

De uitslag was:

Sint Joris.

C. Brok	2e prijs
J. de Wilde	6e prijs
P. Schellekens	7e prijs
G. Vermeer	9e prijs
J. Bruers	10e prijs
J. v. d. Hout	12e prijs
P. Brok	14e prijs
J. van Dijk	16e prijs
H. Vekeman	18e prijs
P. Santegoets	22e prijs
L. Brok	23e prijs

Sint Mauritius.

C. van Broekhoven	1e prijs
J. v. d. Berg	3e prijs
C. v. d. Berg	4e prijs
A. van Roy	5e prijs
J. Verhoeven	8e prijs
Jos van Broekhoven	11e prijs
M. Adriaansen	13e prijs
C. Hollanders	15e prijs
J. Vekemans	17e prijs
J. Smits	20e prijs
A. Scholtze	19e prijs
C. Santegoets	21e prijs
C. v. d. B.	

*Bindt met
vaste knoop
Uw drukwerk
aan „de Hoop“*

„de Hoop“

DRUKKERIJ EN UITGEVERIJ

M. C. VAN DE VEN & ZONEN

Voor het betere drukwerk in elk genre

Hoogvensestraat 163, Tilburg

Telefoon 25444, bij geen gehoor telefoon 23090

Uit de brievenbus der redactie

Van de Opperdeken van de Hoge Gilderaad van (Belgisch) Brabant, ontving de redactie onderstaand vererend schrijven, waaruit zijn grote belangstelling blijkt voor ons blad.

Hoewel het nieuws uit België in onze Gildekrant nog steeds zeer bescheiden is, hoopt de redactie in de toekomst, in de gelegenheid te zijn meer aandacht aan dit belangrijke onderwerp te kunnen besteden.

Het is in ieder geval een verheugend verschijnsel dat een hoge Belgische Gilde-autoriteit, alsmede zijn medebestuurders, zoveel belangstelling voor de „Gildetrom” hebben. Wij zijn hier niet weinig trots op!

RED.

Aan de Weledel geb. Heer
C. A. B. A. M. SCHADE
Moergestel

Weledele en Hooggeachte Heer,

Hartelijk dank voor het mij toegezonden oktobernummer van „Gildetrom”.

Met veel aandacht heb ik de verschillende bijdragen in uw leiding gevend gildeblad gelezen. Ik bestatig nogmaals dat strekking en werking van uw gilden in nauw verband staan met die van onze Vlaamse Gilden.

Als Opperdeken van de Hoge Gilderaad van Brabant en Opperhoofdman van het Gewest Haacht-Kampenhout wil ik een klein steentje bijdragen om de verbroedering tussen uwe en onze Gilden te bevorderen. Ieder Gilde Hoofdman van mijn Gewest wil ik regelmatig een nummer van „Gildetrom” toe zenden; daarom hier ingesloten 10 Gulden. Is dit voldoende voor 10 abonnementen? Stuur ze aan mijn adres en ik zorg voor het ter bestemming brengen.

Met de meeste hoogachting,
J. LAMBRECHTS.

de Redactie
de Administratie
en

de Drukkers
van

„de Gildetrom”

wensen U allen een

Zalig Kerstfeest!